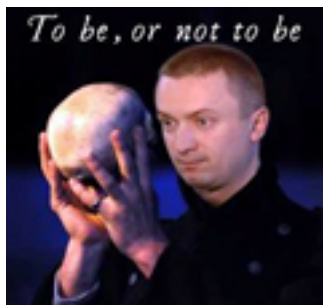

(Слободна Војводина, 07.06.2009)

Бременита су времена за Бојана Пајтића; претешка. Притеран уза зид од стране оних, за које је мислио да су му партијски другови - саборци и истомишљеници - конфузан је и надасве разочаран.

А шта му је грех? То што је следио "слово закона", створио и усвојио Статут у покрајинској скупштини, очигледно наивно мислећи да се то уклапа у страначке оквире и стратегију? Немогуће! Зар су то они исти људи којима је дизао рејтинг у Покрајини - скупљао гласове и доносио победе? Па Тадић не би дошао на Власт, да није било њега и војвођанске подршке и гласова. Зар се тако враћа сав онај труд и залагање - награђује партијска послушност?

Борис Тадић је већ извесно време љубоморан на успех и популарност Бојана Пајтића. Бојан Пајтић је на покрајинским изборима однео убедљиву победу - процентуално надмашивши и резултате Тадића. Због свега је био одлучио да Бојана подведе строжијој контроли - нудећи му место премијера Србије. Овај је то мудро одбио, слутећи "свилен гајтан" који му се спрема у Београду.

Бојан Пајтић је одабрао да остане на месту покрајинског Премијера и наставио да ради у зацртаним смерницама. Или је бар мислио да су оне зацртане - да постоји закон и процедура. Како се види, скренут је са "курса" на мртав колосек. Тадићева "централа" му је тотално помела углед и кредибилитет код Војвођана. НАМЕРНО! Са циљем, да га "склоне" - јер је засенио "манекена" Тадића у Војводини.

Бојан Пајтић је данас на раскрсници: остати и борити се, или се повући. Уколико изабере прву опцију - готово је извесно да ће поцепати ДС. Али, да ли је ДС битнији од Војводине? Да ли је ДС битнији од Живота? Код разумних људи - свакако не. Принципијелних поготово. А Пајтић је показао своју доследност и принципијелност када је Војводина у питању, јер је он део свог посла - обавио.

Уствари то што ради Тадићева фракција је издаја. Ниска - подла, србијанска издаја - када Милош Обреновић куму Карађорђу одсеца главу и шаље је у Стамбол - ради комада власти. ДС је и иначе пренадувани балон вођен интересима тајкуна - труо изнутра, изроварен фракцијашењима и аферама. Тадићев ДС је странка без политичког курса и опредељења - вођена опортунизмом и простим нагоном за Влашћу. Одавно су напуштене позиције и смернице Зорана Ђинђића (ако су и онда постојале). ДС је далеко од демократских принципа садржаних у њеном називу. Она је странка Десног националног Центра - централистичког, конзервативног опредељења - вођена интересима српског тајкунског капитала. Бројност и активност чланства је у великој мери ИНТЕРЕСНА - везана за послове, радна места, услуге - које им је странка обезбедила - а које "наплаћује" у време избора. ДС је фракцијски подељена на - војвођански - београдски и србијански "табор", који су у сталним интересним трвењима. Везује их једино заједничка жеља за Влашћу и бенефицијама које она собом носи.

ДС има и подршку (али не тоталну) дипломатских кругова - јер је процена да је она "флексибилнија" у односу на друге политичке опције у Србији: подложнија (барем реторичкој) сарадњи. Ипак, Тадићево стално кокетирање са Путиновом Русијом и тиха претња "алтернативом" ЕУ, не наилази на велике симпатије Запада. Но, бирати између њега и "бабароге" Николића - Запад нема пуно опција. На страну то, што је Николић (као уоосталом и читава политичка сцена Србије) вештачки продукт створитеља, Државне Безбедности - да би се креирала илузија плуралне, различите политике у Србији. А реалност је да Тадић и Николић преговарају о постизборној коалицији (или подели плена) у изборима на Вождовцу и у Земуну - на исти онај начин како је Нови Сад својевремено био предат на управљање Радикалима. Политичко-интересна игра намењена домаћој наивној јавности и иностраним (амбивалентним, незаинтересованим) круговима. Јер, док нема рата - док нема звецкања оружјем и етничког чишћења - дотле је међународна заједница мирна. С тим да Србија пази да не постане руски политички и војни полигон којим ће пркосити и претити Западу. А продаја и преузимање стратешког ресурса Енергетике је управо почетак "кубанизације" Србије од стране Путинове Русије, што наводи Запад на размишљање. Због свега је уследила и недавна посета потпредседника САД, гдина Јосепх Биден-а. Да утврди да ли је Србија под Борисом Тадићем "на курсу", или не'. Од чега наравно зависи политика - и што је још битније финансијска помоћ и инвестиције. Не заборавимо да ће наредни амерички амбасадор у Београду тек бити наименован. У зависности од резултата Тадићеве политике.

Чак је и укрупњавање политичке сцене у Србији резултат жеље страних земаља да се она избистри и уобличи - али без стварног разумевања њене садашње плуралности. Јер, као што смо већ објаснили - у Србији заправо нема разлике међу политичким партијама. Све су оне продукт и под контролом обавештајно-тајкунских кругова.

Пајтићево Бити ил' не бити

Пише: Слободна Војводина
среда, 10 јун 2009 16:14

Пајтић дакле не треба да има дилеме по питању шта руши. Не руши он никакве здраве основе и здраву странку. Он се заправо одваја од трулежи која га заробљава и кочи - као уосталом и Војводину.

Бојан Пајтић има апсолутно већинску подршку чланства и симпатизера у Војводини - и већину у покрајинском парламенту; тако да би лако могао да формира Власт - без аминовања Београда. Тадић својим потезима свакодневно губи кредибилитет и подршку Војвођана - што ће се одразити на следећим парламентарним изборима. Но, њему као да је свеједно - будући да коалиционе партнере већ сад трази у Николићевој "напредној" странци - те формирању некакве "влада националног спаса" (и "помирења"(?!?).

Тадићева тактика "будуће уставне регионализације" као разлога неусвајању покрајинског Статута - није ништа друго неког куповина времена ради успостављања контроле у Војводини (и над Војводином) - уклањањем Бојана Пајтића и постављањем свог "кадра" (нагађа се да је у питању Оливер Дулић, Министар за Животну Средину). Тадићева верзија "регионализације" је исто тако учвршћивање београдске централистичке власти другим средствима - јер ће обезбедити да његови људи управљају локалом.

Пајтићеви потези су засад нејасни. Повлачење на резервни, позадински, положај на Правном Факултету може бити посматран двојачко; или је у питању потпуно повлачење из политике, или је припрема за стварање нове партије. И за Пајтића, али и за Војводину - потоња верзија би била далеко боља. У противном, следи нам тотална "тадићевизација" - укидање и пљачка преосталих ресурса Војводине. А то значи СМРТ - не само у пренесеном - већ и у буквалном смислу. Војводини у том случају следи судбина великосрпског тајкунског концентрационог логора - где ће владати и батинати локални капои - а за рачун београдског Фирера и његове клике. "Arbeit macht frei" - и "Рад ће ваистину ослободити Војвођане свега". Живота у сваком случају.

Зато Бојане - Бити или не бити - није само пука флоскула - већ нешто што се тиче СВИХ. А у то спадаш и ти - и твоја деца. Нико неће бити заобиђен и изостављен у атаку на Војводину. На Теби је да преломиш.